

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. na podstawie art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o zabezpieczeniu społecznym z dnia 2 kwietnia 2008 r. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 listopada 2018 r. , odmówił M. S. prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że została ona wydana w oparciu o orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 grudnia 2018 r. , który nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do samodzielnej egzystencji.

/decyzja k.85 plik IV akt ZUS/

W dniu 15 lutego 2019 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. S. od ww. decyzji , w którym wskazał ,że nie zgadza się z jej treścią oraz ,że stan jego zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego odrzucenie z uwagi na treść art. 477⁹§3¹ kpc , ewentualnie o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada 2018 r. M. S. złożył wniosek o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego.

/okoliczność bezsporna/

Lekarz Orzecznik ZUS na podstawie przedstawionej dokumentacji medycznej rozpoznał u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym oraz nadciśnienie tętnicze , a także stwierdził ,że z uwagi na stwierdzone schorzenia nie wymaga stałej pomocy osób drugich w codziennych czynnościach. Orzeczeniem z dnia 4 grudnia 2018 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. W treści orzeczenia wskazano ,że wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS , za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

/opinia lekarska z dnia 4 grudnia 2018 r. k.30 plik II akt ZUS , orzeczenie k.79 – 79 odwrót plik IV akt ZUS/

Powyższe orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS legło u podstaw wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżonej decyzji.

/decyzja k.85 plik IV akt ZUS/

W dniu 15 lutego 2019 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. S. od ww. decyzji.

/odwołanie k.3/

Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 grudnia 2018 r. zostało doręczone wnioskodawcy w dniu **5 marca 2019** r.

/pismo wnioskodawcy z dnia 5 marca 2019 r. k.106 plik IV akt ZUS/

Z treści pism wnioskodawcy z dnia 5 marca 2019 r. oraz 4 czerwca 2019 r. wynika ,że nie zgadza się on z treścią orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 grudnia 2018 r.

/pismo wnioskodawcy z dnia 5 marca 2019 r. k.106 plik IV akt ZUS , pismo wnioskodawcy z dnia 4 czerwca 2019 r. k.16/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art.14 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 roku (tj. Dz. U. z 2018 r. , poz.1270) od orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczonemu przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia. Tryb ten umożliwia kontrolę zasadności i prawidłowości orzeczenia lekarza orzecznika. Strona, która nie skorzysta z prawa złożenia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS musi liczyć się z ujemnymi konsekwencjami swojego postępowania, o czym jak wyżej wskazano ubezpieczony został pouczony. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, od których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art.14 ust.3 ww. ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Zgodnie z treścią art. 477⁹§3¹ kpc sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Sformułowanie „przyczyny niezależne” jest szersze od „braku winy strony” i pozwala na uwzględnienie także niektórych przyczyn zawinionych (por. postanowienie SN z dnia 14 lutego 1996 r., II URN 63/95, OSNAPiUS 1996/17/256). Sformułowanie to ma charakter generalny i ad casum w sposób elastyczny musi być oceniane przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności konkretnej sprawy. Dla przykładu w piśmiennictwie wskazuje się na: chorobę, pobyt za granicą, niezajomość prawa, nieporadność, wprowadzenie w błąd przez organ rentowy jako przyczyny naruszenia terminu niezależne od odwołującego („Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz do artykułów 1-729”, dr hab. Agnieszka Góra - Błaszczkowska, 2013 r., Legalis).

Analiza akt organu rentowego prowadzi do wniosku, że jakkolwiek decyzją z dnia 11 stycznia 2019 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do dodatku pielęgnacyjnego , to jednak z całą pewnością nie została wówczas wyczerpana procedura przewidziana art.14 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż wnioskodawca nie miał możliwości zapoznania się z treścią orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 grudnia 2018 r. przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Z dokumentacji zgromadzonej w niniejszej sprawie jednoznacznie wynika bowiem ,że wnioskodawca zapoznał się z treścią orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 grudnia 2018 r. dopiero w dniu **5 marca 2019 r.** (w tym dniu bowiem otrzymał stosowną korespondencję) i pismem z tego samego dnia oraz dodatkowym pismem z dnia 4 czerwca 2019 r. wyraził swoje niezadowolenie z jej treści. Zasadnym zatem jest przyjęcie ,że w niniejszej sprawie wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej. Po przekazaniu sprawy organowi rentowemu, o stanie zdrowia wnioskodawcy wypowie się Komisja Lekarska ZUS. Orzeczenie Komisji Lekarskiej będzie stanowiło podstawę do wydania przez ZUS nowej decyzji w sprawie wniosku o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punktach 1 , 2 i 3 postanowienia na podstawie art. 477⁹§3¹ zdanie drugie kpc.

S.B.